
Pastor Kaj Munks Svar

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Pastor Kaj Munks Svar

4

Pastor Kaj Munks Svar

Pastor Kaj Munks Svar

Pastor Kaj Munks Svar.

I Anledning af Sognepræst, Dr. teol. Niels Nøjgaards og min Artikel om Religions-Diktatur i Folkeskolen har Undervisningsminister Borgbjerg tilskrevet mig et Brev, hvori min Opmærksomhed henledes paa en Tale af ham i Rigsdagen den 2. ds., hvori det hedder: ”Jeg har, da jeg nedsatte Skolebogsudvalget i 1930, meget klart og bestemt sagt til Offentligheden, og jeg gentog det ved det store Skolemøde meget klart og tydeligt, at jeg hævder to Grundsætninger. For det første vil, saa længe jeg har med disse Sager at gøre - og jeg tør her tale paa mit Partis Vegne ogsaa -, den Ordning vedblive, vi hidtil har haft, at Skolebøgers Anvendelse som saa mange andre Skolesager ligger i de stedlige Skolemyndigheders Haand. Dette fastslaar den nye Skoletilsynslov jo yderligere, den forøger jo i høj Grad Forældrenes og Vælgernes stedlige Indflydelse, saa den bliver større, end det nogen Sinde tidligere har været Tilfældet; ogsaa Eksamensordningen lægges nu fuldt ud i de stedlige Skolemyndigheders Haand, Forældrene faar stærkt øget Indflydelse. Det var det ene, jeg fremhævede. Jeg forstaar da ikke denne Agitation, der fra en enkelt Side nu søges rejst paa et ganske løst og urigtigt Grundlag. Det andet, jeg fremhævede tydeligt og klart paa det store Skolemøde, var, at Skolen skal give det videst mulige Spillerum for Lærernes frie Personligheder”.

Dette lyder jo gevaldigt hjertevindende; alligevel er det svært at berolige Lammene, selv om Ulven kommer og siger: Fred, Fred! Det er godt muligt, at Ulven kan være i det Hjørne, at den mener det. Men ligesuldt glemmes det ikke, at Hr. Borgbjergs Parti marcherer under Devisen: Religionen en Privatsag! Ganske vist er det aabenbart for enhver, der har fulgt den politiske Udvikling i de sidste Aar her i Dannevang, om saa blot med et Glasøje, at da de danske Socialdemokraters Førere stod overfor det afgørende Valg mellem enten deres Grundsætninger eller Magten, valgte de begge Dele. Altsaa stanger de Harer med Socialismens Aalejrn. Er vellidte og velværende marxistiske Samfundsstøtter i vor kapitalistiske Stat. Det bør ikke undre den højtærede Minister altfor meget, om der er Folk, der føler Uro, naar Jakob begynder at lægge sine Esauhænder paa den danske Skole. De Forældre, der betragter Kristendommen som den største Værdi, der kan rækkes deres Børn (og dem er der stadig nogle Stykker af i vort kristne Land), vil ikke med deres gode Vilje miste nogen Mulighed for, at Skolens Arbejde kan være baaret af kristelig Aand. Vi føler os tilfredse med her i ”Jyllandsposten” at have raabt Vagt i Gevær i god Tid og vil med spændt Opmærksomhed stadig følge ikke blot undervisningsministerielle Taler og Forsikringer, men ogsaa Love, Anordninger og Cirkulærer, underskrevet af undervisningsministeriel Haand.

Til Hr. Johs. Asmunds Udraab kun dette: Jeg skal med Glæde imødegaa Realiteterne, hvis han i en ny Artikel vil finde dem frem til mig; selv har jeg ikke Tid til at rode efter dem i Dyngen af Skældsord og Grovkornetheder: to Spalter Vrøvl, Sludder, Sladder, løs

Krudt, Vaas, Labri, Bluff, osv. osv. Denne Mand burde snarere end Pastor Asmund hedde Pastor Asenskæft.

Vedersø, i November.

Kaj Munk.